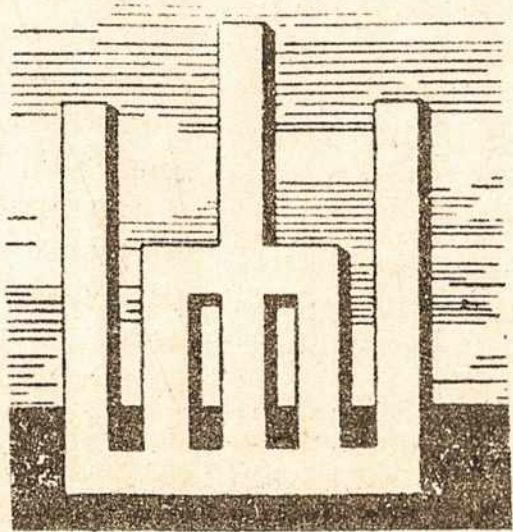

MŪSŲ LIETUVA

NR. 46 (1581) – SEMANÁRIO – 1978 M. LAPKRITIS – NOVEMBRO 30 D. – 5,00
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 – 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

LAPKRICIO 23 – ioji

Labai džiugu, sulaukus šešiasdešimtosios metinės sukakties nuo LIETUVOS KARIUOMENĖS organizavimosi pradžios. Mat, 1918 metų lapkričio 23 dieną išėjo pirmas įsakymas organizuoti I-ąjį pėstininkų pulką. Man teko, kaip savanoriui, asmeniai dalyvauti ir savo akimis matyti visus mūsų kariuomenės organizavimosi periodus bei nuotykius, kurie pasiliko omenyje iki šiai dienai.

Mūsų Himnas sako: "Iš praeities tavo sūnūs te stiprybę semia". Imant dėmėti šiuos Himno žodžius, negalime praeiti nepaminėję, nors per spaudą, kaip Lietuva susilaukė tos lemtingos dienos, kada pradėjo įsikūnyti mūsų atgimimo dainiaus Maironio pranašingi žodžiai:

O vienok Lietuva
Juk atbus gi kada –
Neveltui ji tiek iškentėjo.

Visam laisvam lietuviškam pasauli ši sukaktis minima su didele pagarba mūsų Tėvynės kariams, savanoriams ir pirmūnams, nes jie tikrai yra ir pasiliks mūsų istorijoje kaip Lietuvos laisvės DIDVYRIAI.

Visi tų laikų savanoriai stojo į kariuomenės gretas gerai žinodami, kas jų netolimajame ateityje laukia. Juk Lietuva buvo priešų apsupta iš visų pusių. O ką mes turėjome nuo tų priešų apsiginti? Maisto neturėjome, nes Lietuva buvo keturių metų karo ir vokiečių okupacijos visiškai nualinta. Ginklų taip pat neturėjome, nes Lietuva buvo tik svetimų kovos laukas. Vienintelis – ir svarbiausias – ginklas, tai jaunų krūtinėlių ryžtas apginti jau laisvą ir nepriklausomą pasiskelbusią Tėvynę Lietuvą. O tas ryžtas buvo giliai pribrendęs mūmuse, nes pažinojom vergiją ir gerai supratom, kaip brangi yra laisvė. Ir tą laisvę savanoriai kariariai gynė visom jėgom, dauguma paguldydami už ją net gyvybę.

Todėl, minėdami šią sukaktį, privalome didelį dėkingumą tiems Lietuvos kariams – savanoriams. Jei ne tie didvyriai, kurie 1918 m. savo krūtinėmis atrėmė priešus ir iškovė laisvę,

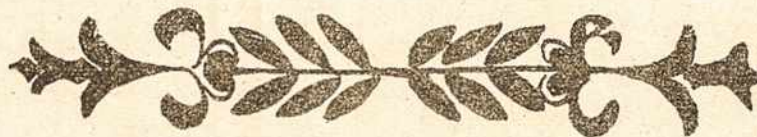

Lietuviškas Rūpintojėlis

POPIEŽIUS JONAS PAULIUS II IR LIETUVA

"Pamatęs gražią lietuvišką porą – brolis klerikas, sesuo, turbūt žurnalistas – Popiežius rimtai tarė: "Pusė mano širdies yra Lietuvoje". Taip rašo amerikietis žurnalistas Mary McGrory savo straipsnyje apie Popiežiaus Jono Pauliaus II spaudos konferenciją (Washington Star, 1978 m. spalio 23 d.).

United Press International pranešė, kad spalio 24 d. Popiežius privačiai tarėsi su trimis lietuvių vyskupais. Pasak UPI, "nors pokalbio tema ir nebuvo paskelbta, Bažnyčia Lietuvoje dažnai nusiskundžia sovietų pareigūnų kišimusi į jos reikalus. Jonas Paulius II anksčiau pareiškė, kad jo administracija kreips daugiau dėmesio į Bažnyčios gerbuvį komunistų šalyse." (ELTA).

mes būtume jau tada atsidūrę bolševikų vergijoje ir niekas, o niekas, nebūtų pamatęs laisvojo pasaulio.

Mūsų dėkingumą turi palydėti ir MALDA: malda už savanorius, paguldžiusius galvą už Tėvynės laisvę; padėkos malda Dievui už Jo pagalbą ir įkvėpimą savanoriams net mirties nebijoti kovoje už Tėvynę; malda prašant Dievo pagalbos atgauti vėl mindžiojamą Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę.

Su malda turi eiti ir RYŽTAS sujungtom jėgom ginti Lietuvos valstybę ir, padavę vieni kitiems ranką, stoti visi, kaip vienas, UŽ NEPRIKLAUSOMĄ LIETUVĄ.

GARBĖ TĖVYNĖS KŪREJAMS, SAVANORIAMS IR PIRMŪNAMS.

Kapit. J. Čiuvinškas

Tauta, kuri ugdo Daumantus

K. Mileris

Veltui buvo bandyta ir dabar dar tebebandoma steigti tarp-tautines organizacijas, kurios sustabdytų kariavimą pasaulyje. Mūsų visos istorijos knygos, rašydamos apie praeitį, daugiausia ir rašo tik apie karų eigą. Žmonija visą laiką yra kariavusi ir tebekariauja. Žmogų amžių eiga daug pakeitė, bet nepadare jį geresniu. Jis vis dar tebėra plėšrus padaras, kuris iš silpnėsio nori atimti viską ir siekia sunaikinti priešingai galvojančią. Kiekvienam čia, žemėje, savo egzistenciją tenka ginti savo jėgom bei ištverme. Neatrod, kad kario profesija, bent artimoje ateityje, pasidarytų nebereikalinga.

Mes, lietuviai, kai kalbame apie savo kariuomenę, kalbame apie labai trumpą savo tautos kareiviavimo laiką, vos 22 laisvės metus, kai tuo tarpu lietuvių kariuomenė jau egzistavo nuo Mindaugo suvienytos Lietuvos laikų. Prieš 38 metus praradome savo valstybės nepriklausomybę, tuo pačiu ir savo kariuomenę. O ir po tiek metų mes visvien ją dar prisimename ir su pasididžiavimu minime. Gal nė viena tauta nėra tiek mylėjusi savo kariuomenę, kaip mes, lietuviai. Ta meilė savam kariui yra išlikusi jau iš senų protėvių laikų. Lietuvis karys, visą laiką turėjęs kariauti su galingais priešais, turėjo būti už juos narsesnis, daugiau pasiaukojęs, kad apgintų savo žemę, būtų savo tautos sargas ir garantija nuo vergijos.

Nostalgški prisiminimai

Per tuos 22-jus mūsų nepriklausomo gyvenimo metus mūsų kariuomenė buvome mes patys: mūsų tėveliai, mūsų broliai, kaimynai, draugai. Ar buvo bent viena Lietuvos ūkininko sodyba, miestiečio namas, iš kurio kas nors vienu ar kitu laiku nebūtų buvęs kariuomenėje? Mūsų namuose ant kambarių sienų visada galėjai matyti kariškių paveikslų: tai brolis gusarų pulke, mokslo draugas ka-

Lietuvis visada su meile prisimins savo valstybės kariuomenę

ro mokykloje, tėvelis su žalsva miline ir autuotais batais, kai dar buvo jaunas, ir Lietuvos savanoris. Prisimename visi, kai apgulę radiją, klausydavomės kariuomenės pusvalandžių, kai dainuodavo Ryšių batalionas, kai karo mokyklos kariūnai — Zupka, Bradūnas, Jurkus deklamuodavo savo patriotinę kūrybą, o K. Griaudžės vadovaujamas kariūnų choras versdavo mus trepsėti kojomis. Ar atsimenate, kaip bėgdavom šaligatviais, norėdami pasivyti sekmdieniais į pamaldas žygiuojančią su dainom ir dūdų orkestru pulką? Kiekvieno mūsų svajonė buvo, gimnaziją baigus, patekti į karo mokyklą. Kiekvienam jaunam vyrui kariuomenėje praleistas laikas paliko gyvenime nebeišdildomus prisiminimus. Tų prisiminimų ir šiandien vis dar girdim mūsų vyrų pokalbiuose. Iš sodžiaus atėjusių berniukų kariuomenė padarė raštingą, išlavintą, vyrišką.

Kariuomenė buvo ir patriotizmo mokykla. Už tėvynę galėjome eiti ir mirti visi. Ir sakau tai kaip tikrą tiesą. Kaip mus sukrėtė, kai mūsų kraštą užplūdo į ilgas palaidines įvilkti ir kazoką šokantys ruseliai. Liūdna buvo žiūrėti į laikraštine machorka ir batų tepalu atsiduodantį naująjį krašto kareivį, kuris atėjo kaip mūsų kultūringos kariuomenės pakaitalas ir kaip šeimnininkas.

Vadovybės pasimetimas

Atsitiko taip, kad, būdami visada pasirošę gintis ir mirti už savo valstybę, praradom jos laisvę nepaleidę nė vieno šūvio. Šiuo laiku mums atrodo, kad tikrai reikėjo nors ir simbolinio pšipriešinimo. Tada Lietuva oficialiai būtų buvęs Raudonosios Armijos okupuota, ir būtume išvengę tos savanoriško prisijungimo komedijos. Istorija metų perspektyvoj galės padaryti tikslų sprendimą.

Nelaimė, kad mūsų kraštas siekėsi su dideliais ir už mus kariškai daug stipresniais kaimynais. 1939 m., hitleriškajai pabaisai siautėjant, jie išsikviečia traukiniu per Vokietiją tuo laiku bevykstantį mūsų užsienio reikalų ministrį J. Urbšį ir pasako, kad Klaipėdos kraštas turi būti atiduotas Vokietijai. Dar perspėja, kad nemandytų priešintis, nes tada vokiečių kariuomenė jau prie Klaipėdos krašto ribų nebesustotų. Prieš tai lenkai su ultimatumu paprašo mūsų draugystės ir diplomatinių ryšių. Patriotiškoji Lietuvos visuomenė buvo priešinga tokio ultimatumo priėmimui. Vyriausybė nenorėjo karinio konflikto ir prašė tautą pritarti vyriausybės nuosprendžiui: 3 ir 35 milijonų jėgų santykis buvo per daug didelis, kad būtų galima galvoti apie karo laimėjimą.

Pagaliau atėjo 1940 m. paskutinė laisvos Lietuvos valstybės vasara. Kas tada dėjosi, daugelis dar atsimena, kiti yra apie tai skaitę ir girdėję. Sunku įtikėti, kad kraštui vadovavę žmonės tada tiek buvo pasimėtę ir tiek mažai tesiorientavo, kas čia daroma. Paskutiniame prezidentūros posėdyje — ar organizuoti kad ir simbolinį pasipriešinimą rusams — sprendžia tokie žmonės, kaip lotynų k. mokytojas K. Jokantas, t a d a švietimo ministeris, J. Audėnas, žemės ūkio ministeris, kuris siūlo nesipriešinti, nes tai sugriautų mūsų krašto jau gerai išaugusią kooperatyvinę sistemą.

Herojai tik mirusieji

Paziūrėkime į savo tautosakos ir literatūrinės kareivių dainas. Ten tiek daug kalbama apie lietuvių kario mirtį ir ne tiek daug apie jo apsukrumą, drąsą ir laimėjimus: "Vilniaus kalneliai, ruoškite drąsuoliams tinkamus kapus. . . Pirma švino kulka pervėrė širdelę. . . Parbėga

žirgelis iš kovos lauko ir praneša mergelei apie bernelio mirtį. . ." Yra žinomas lotynų posakis: "Saldu numirti už tėvynę" Gal tikrai nėra didesnio meilės įrodymo, kaip aukojimas savo gyvybės už kitus.

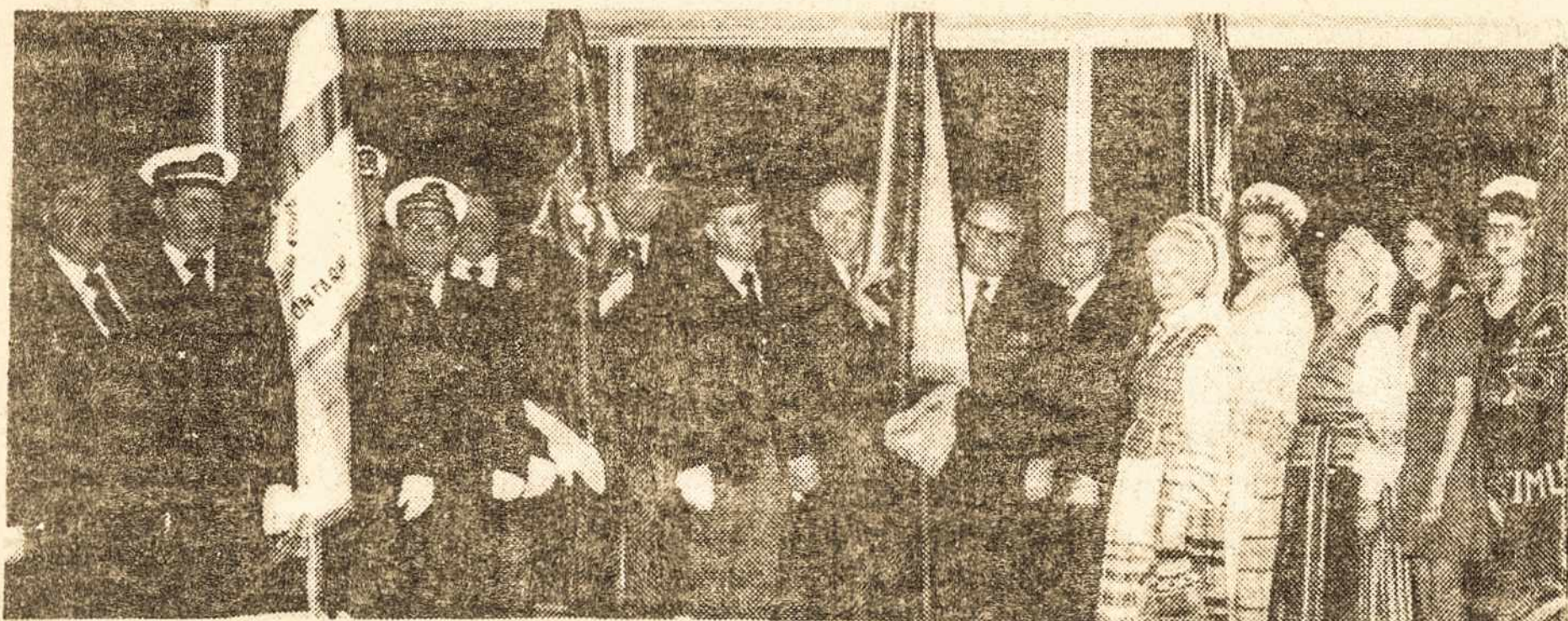
Per tuos 22-jus nepriklausomo gyvenimo metus mes visą laiką gyvenome žustancio, bet ne pergalės kario nuotaika. Išėję kovoti 1945-51 m. Lietuvos partizanai norėjo atstatyti kario, Lietuvos gynėjo, vardą ir duotąją priesaiką. Išėjo į kovą, nepramatydami pergalės. Ir, jei nepriklausomybės karuose netekome 1192 kovotojų, per tuos 6 metus netekome 30,000 partizanų. O tai buvo patys sveikiausi, patys patriotiškiausi ir patys pajėgiausi mūsų jauni vyrai: buvę kariai, ūkininkaičiai, studentai ir moksleiviai, kuriems tik parodė, kaip užtaisyta granatą mesti į priešą ir kaip, patekus į desperatišką padėtį, ją pasikišti po galvą. . . Ar neatrod, kad tie 30,000 žuvusių mūsų partizanų nėra perdidelis nuostolis ir pavėluoto karo nebūtinės aukos mažai mūsų tautai? Jei tokio kalibro vyrai ir šiandien būtų dar gyvi Lietuvoje tarp savų, kiek daug jie prisidėtų prie patriotizmo ir rezistencijos dvasios!

Ištversime visokį bandymą

Ar beturėsime kada ateityje savo kariuomenę tokią, kokią turėjome, ar dar teks ginti savo valstybės sienas, kaip buvome tam ruošiami? Į tą klausimą mums yra atsakęs prieš kiek laiko Čikagoje jau miręs mūsų buvęs krašto apsaugos ministras S. Dirmantas: nė viena tauta be savo karių ir kovos nėra gavus laisvės. Tą mums dabar labai vaizdžiai rodo naujai įsteigta Izraelio valstybė. Tik pati, turedama stiprų kumštą gali atsigitinti nuo užpuolelių.

Negalėdami dabar būti šturmuojančio vieno fronto kariais. suglauskime čia visas savo jėgas ir pasidarykime visų frontų kovotojais už Lietuvos valstybės suverenumą. Geras gyvenimas ir prabanga daugelį mūsų šiandien išmušė iš kovos lauko rikiuotės. Pavojų, kurio neturi Sibiro tremtiniai, mes čia turime: šiame krašte labai lengva nutukti ir prarasti lietuviybę.

Nepirmą kartą mūsų kraštas patenka į okupaciją. Tauta, kuri siekia laisvės, ją ir atgauna. Tad nepradėkim tikėti į neamžinų dalykų amžinumą. Tauta, kuri dėl savo laisvės yra sudėjus tiek daug gyvybių, kuri ir šiandien ugdo Daumantus, Sađūnaites, Kalantas ir Petkus, ištvers betkoki bandymą.

Kiekvienos didesnės tautinės šventės proga Toronto organizacijų atstovai dalyvauja pamaldose su savo vėliavomis

• Tėviškes Ziburiai

IS VIETINĖS SPAUDOS

Papa defende liberdade religiosa

CIDADE DO VATICANO (UPI,FT) — O Papa João Paulo II fez ontem um amplo apelo em prol da liberdade religiosa em um discurso que os observadores do Vaticano interpretaram como endereçado aos dirigentes soviéticos de sua terra natal — a Polônia.

O ex-arcebispo de Cracóvia — de 58 anos — disse ontem, com voz forte, a uma multidão de mais de 60 mil pessoas, concentradas na praça de São Pedro, que muitos católicos estavam "condenados à morte" por causa de sua fé.

"Penso em todos os nossos irmãos condenados à morte, se não fisicamente, pelo menos civicamente, por professarem sua

fé", disse o pontífice em sua tradicional alocução dominical.

"Penso nas pessoas perseguidas porque são fiéis à verdade genuína e à verdadeira justiça", disse o Papa.

Embora não tenha feito alusão direta a países e governos, a referência do Papa à perseguição "cívica" parecia significar a perseguição religiosa nos países controlados pelo soviéticos.

"Que os autores das leis, os dirigentes dos Estados e os guardas da paz reflitam sobre a inquebrantável fortaleza de Jesus na Cruz", disse João Paulo.

O papa pronunciou todo seu discurso de 20 minutos em italiano.

Pedido ao papa: que defenda a Igreja com vigor, na Lituânia.

Cinco sacerdotes católicos fizeram ontem, em Moscou, um pedido ao papa João Paulo II para que faça a defesa da Igreja na Lituânia.

Eles anunciaram a criação de um Comitê Católico em Defesa dos Direitos dos Crentes e solicitaram ao papa que "defenda com vigor a Igreja, designando particularmente aos que se encontram oprimidos por sua fé". Ao mesmo tempo, eles explicaram que 75 por cento da população são católicos e por sua vez eles não têm monastérios, nem contam com a ajuda dos meios de comunicação.

F.T., 26.11.78

JORNAL DA TARDE, 21.11.78

SÃO PAULO PERGUNTA

João Paulo II e os comunistas

Sr.: "A homilia proferida, há pouco tempo, pelo papa João Paulo II na praça São Pedro provocou imediatamente o franzimento das testas dos dirigentes que estão atrás da Cortina-de-Ferro. O presidente polonês Henryk Jablonski, vindo a Roma para assistir à santa missa e tendo sido recebido pelo supremo pontífice no dia seguinte, não deixou de preveni-lo contra a sua insistência em salientar demasiadamente o seu vínculo com a nação polonesa, pois desta forma estará arriscado a provocar reações imprevisíveis em seu país natal e outras bem previsíveis na URSS.

Não é necessário ser um perito para compreender que, em se dirigindo aos ucranianos e lituanos nos seus respectivos idiomas, o cardeal Wojtyla se mostrou, aos olhos de Moscou, culpado de ingerência nos assuntos internos soviéticos. Portanto, os dirigentes do Cremlin tomaram todas as precauções de praxe para reduzir-se ao mínimo o efeito que se poderia ter sobre 'seus' católicos a eleição de um papa vindo da Europa Oriental, e, ainda mais, um polonês.

A agência Tass não usou mais que seis linhas para a notícia. Por outro lado, o Pravda designou-lhe três vezes menos espaço que à notícia sobre o déficit do comércio exterior da Coréia

do Sul. No dia seguinte, a mensagem de felicitações de Leonid Brezhnev ao novo papa foi relegada à segunda página, enquanto que o telegrama do campeão mundial de xadrez Karpov, exprimindo sua gratidão ao secretário geral do PCUS, figurava na primeira página. Na sua crônica semanal, o comentarista Yuri Zhukov esqueceu-se simplesmente de mencionar a eleição do novo papa.

Quanto à entronização e à homilia de João Paulo II no dia 22 de outubro último diante de uma platéia de chefes de Estado e uma multidão de mais de 200 mil pessoas, além de 700 milhões de telespectadores, o Pravda, na sua edição de segunda-feira, não mencionou uma única palavra. Afinal, quem são esses católicos que Moscou tanto se aplica para evitar qualquer contágio? Não são mais que 2% na União Soviética; no entanto, mais de 80% num país anexado pela força em 1940, a Lituânia, a qual, sobre o plano religioso, constitui uma Polónia em miniatura.

Na Lituânia, a Igreja Católica e o povo formam uma só unidade. De um total de 3.400.000 habitantes, mais de 80% são praticantes. Há mais de cinco anos continua circulando clandestinamente o boletim Crônica da Igreja Católica Lituana, uma espécie de samizdat que denuncia as perseguições antireligiosas feitas pelos comunistas. Ao mesmo tempo se perde a conta de numerosos apelos e abaixo-assinados

feitos pelos católicos lituanos, sejam eles endereçados às autoridades soviéticas ou à opinião pública internacional.

Há dois anos, mais de 17.000 católicos assinaram uma petição sem hesitar em colocar seus nomes claramente e frequentemente acompanhados de seus endereços pessoais e telefones. A isso não podemos mais chamar de dissidência, mas, sim, uma verdadeira resistência. Uma resistência que os soviéticos temem de ver, ao ser encorajada através da eleição do novo papa. Tanto que a Lituânia se beneficia de um reconhecimento de jure pelo Vaticano. Que fazer então? Esta interrogação leninista é mais premente, ainda, quando lembramos que existem 50 milhões de católicos na Europa Oriental e Central.

A Polónia é o caso mais difícil e complexo: o regime comunista ali instalado conheceu crises graves (1956, 1968, 1970) e os soviéticos tiveram que levar em consideração muitos fatores antes de acertar a sua própria atitude. De hoje em diante existe um fator a mais a ser considerado: o papa João Paulo II. Qual deles a Polónia não levará em conta para uma tomada de posição, se amanhã ela enfrentar uma nova crise, inevitável a meio termo?

A missão do supremo pontífice restringe-se tão-somente à ordem espiritual dos fiéis. Mas nesse campo, precisamente, os soviéticos apresentam a maior fraqueza e fragilidade." A. J. V., Capital.

Pažaislio Marija melskis už mus:

PAGROBTAS MARIJOS PAVEIKSLAS

Bolševikams išniekinus Pažaislio šventovę, stebuklingasis Pažaislio Dievo Motinos paveikslas buvo perkeltas į Kauno katedrą. Šių metų rugsėjo mėnesio naktį iš 26 į 27 paveikslas iš Kauno katedros buvo pagrobtas. Grobikai neišaiškinti.

Marijos šventovė Pažaislyje

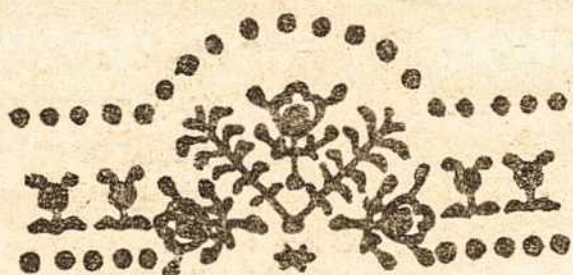
NUNCIJUS DĖKOJA UŽ SVEIKĪNIMUS POPIEŽIUI

Ao Revdo. Pe. Gavénas, Presidente da União do Clero Lituano SÃO PAULO, SP.

Dom Carmine Rocco
Arcebispo titular de Justinianópolis em Galácia
Núncio Apostólico no Brasil

manifesta reconhecida gratidão diante de sua gentileza em mandar a ele felicitações pela eleição do novo Sumo Pontífice o Papa João Paulo II.

Folha da Tarde, 27.11.78

NENUVERTINKIM SAVO TAUTOS TALENTŲ

Kun. Pr. Gavėno žodis Spaudos Dienos proga.

Vytautas Zubas, "Laiškų Lietuviams" premijuotam straipsny nagrinėdamas **KAS PADEDA IR KAS KENKIA IŠLIKTI LIETUVIŠKAJAI IŠEIVIJAI**, prieina išvados, kad pagrindiniai tautinio atsparumo ramsčiai yra **TRADICIJOS, SAVITA KULTŪRA ir TAUTOS CHARAKTERIS**.

Nenagrinėdami jų nei vieno, norim čia tik pabrėžti vieną lietuvių charakterio žymę, būtent laikyti pranašesniais kitus, vertinti daugiau kas svetima. Dažnai tatau laikom 'lietuvišku kuklumu', kuris iš tikrųjų yra tik įsišaknijęs **MENKAVERTIŠKUMO** pajautimas. O prieš jį nusistačiusi ir šios dienos Evangelija.

Negalim čia ieškoti viso to šaknų; nei giliai įžvelgti viso to pasekmės. O norim – priešingai – iškelti savo ir mūsų tautos vertingumą. Ir tai ne tuščiam išdidumui ugdyti, o tikrai skatinti tinkamai panaudoti tuos talentus, už kuriuos turim duoti atskaitomybę – prieš Dievą ir prieš žmones.

Tai ką mes nuvertinam, kai, priešingai, turėtum iškelti?

I. Pirmiausia **KALBA** – Kam reikia tos lietuvių kalbos? Ką ji man duos? Iš jos duonos nevalgysiu. Vokiečių, anglų kalba. tai kas kita... Ir taip mes nuvertinam lietuvių kalbą (ar jos nevertinam). Ir kokios pasekmės? Jos nevertina mūsų vaikai, jaunimas – ir lietuvių kalba pas mus miršta.

Gi tuo tarpu pažvelkim, kaip kiti mūsų kalbą vertina, kad nors kiek galėtum įsisamoninti, kokį brangų talentą mes metam lauk, ar užkasam žemėj. Čia, aišku, tik keli išsireiškimai:

Prof. Fordas, amerikietis: Indoeuropiečių kalbų studijozui lietuvių kalba yra būtinybė. Kiekvienas, kuris tik yra įsiklausęs lietuvių kalbą sutinka, kad tai gražiausia kalba.

Prof. Sennas, šveicaras: Lietuviai gali teisingai didžiuotis savo kalba.

Prof. Pei, anglas, Kalbos istorijoj: Iš visų modernių kalbų artimiausia pirminei indoeuropiečių kalbai yra lietuvių kalba.

Prof. Hit, vokiečių: Be abejonės lietuvių kalba yra seniausia ir mažiausiai pakitusi iš indoeuropiečių kalbų.

Prof. Dwight, amerikietis: Lietuvių kalba turi labai didelės reikšmės kalbininkui. Ji savo formomis yra seniausia iš visų dabar esančių pasaulio kalbų.

Dr. Thurston amerikietis: Lietuvių kalba, kaip tas senas balto marmuro paminklas, stovi ir dabar nenustojęs savo blizgesio po daugelio šimtmečių žmogaus ilgos istorijos.

Prof. Reclus, prancūzas: Jei vertė tautos žmonijoj būtų matuojama jos kalbos grožiu, tai žemaičiai ir lietuviai būtų pirmoj eilėj tarp Europos gyventojų.

Prof. Skioeld, švedų kalbininkas: Lietuvių kalba yra pati seniausia iš visų pasaulio gyvųjų kalbų.

Prof. Lathan, anglas: Lietuvių kalba etnologų akimis yra reikšmingiausia kalba Europoj.

Harrison, anglas: Visi užsienio mokslininkai sutartinai pripažįsta didelį grožį ir turtingumą lietuvių kalbos.

Prof. Lavoix, prancūzas: Savo senumu lietuvių kalba stebina kalbininkus, kurie ją laiko indoeuropiečių kalbų pradiniu kamienu.

Prof. Pederson, anglas: Senumo atžvilgiu nei viena iš gyvųjų indoeuropiečių kalbų negali susilyginti su lietuvių kalba.

Ir kitas anglas, prof. Potter, 1950 m. išleido knygą apie anglų kalbą kuri tapo visų kalbas studijuojančių nepamainomu vadovu ir susilaukė 17 laidų. Įvade jis tarp kita ko taip išsireiškia: Galima sakyti, kad anglų kalbos senoviniai šaltiniai siekia Lietuvą. Tą viduramžinę Lietuvą, kuri iš tikrųjų užėmė plotą nuo Baltijos jūros, per Ukrainą iki Dniepro žemupio. Neabejotinai galima teigti, kad iš visų gyvųjų Europos kalbų lietuvių kalba yra archaiškiausia, ištikimiau-

siai išsaugojusi primityvias indoeuropiečių kalbos formas. – Ir primena, kaip Prahos un-to kalbų profesorius, Augustas Šleicheris (+ 1864 m.) praleisdavo savo vasaros atostogas besikalbėdamas su lietuviais ūkininkais, besimokydamas jų kalbos ir dainų.

Šios dalies užbaigai galima panaudoti prof. Thurston, amerikiečio, apgailestavimą ir įvertinimą: Šiandien pasaulis būtų turtingesnis, jei būtų laisva Lietuva ir laisva jos taip sena ir kalbotyroji taip svarbi kalba.

Bet, žiūrėkim, kokia liūdna (ir gėdinga) išvada: Mes džiaugiamės ir didžiuojamės, kad lietuvių kalba dėstoma un-tuose ir jos mokosi svetimtaučiai, o tuo tarpu pas mus, didžiausioj lietuvių kolonijoj, merdi ir, atrodo, miršta ir ta kuklutė, vienintelė lietuviška mokyklėlė. Ar ne liūdna? Ar ne gėda? Ir kokios atsakomybės. Ir kokios pasekmės? Ir kas beskaitys tą laikraštį, jei lietuviai – lietuvių vaikai – nemokės savo tėvų bei senelių kalbos?

II. Antras dalykas, kurio neįvertinam, tai **MŪSŲ TAUTOS KANKINIAI**. Jų neįvertinam, nepažįstam, nesistengiam kitus su jais supažindinti.

O kaip juos vertina kiti?

Italai, prancūzai, vokiečiai, angali, amerikiečiai skaito **LKB** Kroniką ir jaudinasi.

– Gelbėkim Nijolę Sadūnaitę – šaukia vokiečiai.. Gelbėkim kankinamą Lietuvą.

– Eroi, didvyriai. – šaukia italų kardinolas Antonio Samorė.

– Heróicos lituanos. – šaukia ir Brazilijoj **VOZ DOS MÁRTIRES** biuletenis. Ir jieško priemonių jiems gelbėti, jiems padėti.

– Šiaurės Amerikoj senatoriai organizuoja rinkimą parašų Nijolei išlaisvinti.

– Vokietijoj viena mokykla vieną klasę pavadino Nijolės vardu. Ir mokiniai už ją meldžiasi, jai rašo, jai siunčia siuntinių.

– Nijole, mes esam su tavimi, – jai rašo vieno Italijos licejaus mokiniai.

– Ealinge, netoli Londono, Anglijoj, parapiečiai ir mokiniai labai nudžiugo, gavę žinią, kad Nijolė iš stovyklos paleista, nors dar trejus metus turi pasilikti tremtyje. Juk jie tiek už ją meldėsi.

Visa tai iškėlė ir iššaukė **SPAUDA** – tas lietuviško pagrindžio žodis, kuris dauginamas rašomąja mašinėle ir mums nežinomą būdu pasiekia laisvąjį pasaulį. Pasaulis sužino. Žmonės skaito **LKB** Kroniką. Gal daugiau negu mes.

Kam visa tai pasakoju? Ar tik tuščia propaganda? Ir, gal sakysit, visai išėjau iš temos?

Ne. Visa tai atremta į teologinius pagrindus.

– Yra vienas Dievo įsakymas, kuris sako: Nežudyk.

Nužudoma ar vienu smūgiu, ar marinant badu, ar iš lėto nunuodijant.

Ar mes lėtai nežudom savo tautos, pav. išstumdami iš apyvartos tą taip brangią ir svarbią lietuvių kalbą (**svarbią, kaip matėm, ne tik mums, lietuviams, o visam kultūringam pasauliui?**.)

– Kitas Dievo įsakymas įsako: Gerbk savo tėvą ir motiną. – Šiuo įsako ne tik pagarboj laikyti savo tėvus, bet ir jiems padėti, reikalui esant juos gelbėti. Ir tokioj pagarboj laikyti ne tik tėvus, o ir jų žemę – tėvynę.

Ar čia mes nenusikalstam, leisdami, kaip matėm, daugiau kitiems vertinti lietuviškus reikalus bei kitiems ginti lietuvių teises, patys mažiau tuo besirūpindami?

Taigi, grįžkim prie pradžios. Pats Dievas įsako branginti ir vertinti Dievo duotus talentus, šiuo atveju mūsų kalbos istorijos lobyną. Meskim šalin tą menkavertiškumo jausmą, o branginkim ir vertinkim tai, kas tikrai yra brangu, šiuo atveju savo tėvynę, savo tėvų kalbą, na, ir savo laikraštį

LIETUVIŠKOJI ŠEIMA YRA MAŽOJI LIETUVA,
KURIOJE AUGA ATEITIES TAUTA

BRAZILIJOS lietuvių jaunimo sąjunga

K O V A

Lankymasis Lietuvoje ir politinis aktyvizmas išėivijoje

Vilniaus universiteto lituanistiniams kursams daug vietos randa ma mūsų išėivijos spaudos puslapiuose. Kursų oponentai paprastai pagrindžia savo puolimus prieš juos dviem argumentais: pirma, kursai išplauna jaunimo smegenis; antra, geresnius lituanistikos kursus galima rasti išėivijoje. Pasak oponentų Vilniaus kursai perdėm persunkti marksizmo-leninizmo pamokų, nieko bendro su lituanistika neturinčių. Pirmasis argumentas pagrįstas dviem prielaidom: a) jaunimas yra paikas, lengvai suvedžiojamas; b) komunistinė sistema turi tam tikrų patrauklumų, tegu jie ir būna paviršutiniški. Kitaip tariant, komunizme yra tam tikrų pozityvių elementų. Aišku, kursų oponentai tokios prielaidos sąmoningai, viešai nepadarytų bet vis dėlto ant to pamato jų opoziciją kursams iš dalies pastatytą. Prielaidą, kad jaunimas yra kvailas ir lengvai suvedžiojamas, reikia pavadinti absurdu. Jeigu prielaida yra absurdiška, tai kodėl ne vienas iš mūsų žilaplaukių veikėjų teigia, jog jaunimas yra nepatikimas ir nesugebąs atskirti tikrovės nuo propagandos ir melo? Atsakymas glūdi tame, kad dažnas lietuvis sutapatina gudrumą su konformistiniu urapatrizmizmu ir lietuvišku šovinizmu. Pavyzdžiui, jeigu tu, jaunuolis, su dažnu lietuviu nesutinki, kad žydai valdo pasaulį tai čia nebe nuomonių skirtumas, o tavo vaikiškas naivumas.

Antrasis argumentas prieš Vilniaus kursų lankymą yra tas, kad išėivijoje galima rasti aukštesnio teoretinio lygio lituanistinius kursus būtent PLJS Ryšių Centro kasmetinėse vasaros stovyklose Ohio valstijoje. Toks teigimas yra teisingas. Tačiau čia pamirštama tikroji priežastis, kad jaunimas važiuoja į Vilniaus universitetą, norėdamas šešias savaites praleisti Lietuvoje. Teoretinė lituanistika jam šiuo atveju tampa antraeiliu ar trečiaeilium dalyku. Pabūti Lietuvoje šešias savaites, tai **praktinė** lituanistika, kurios lygio niekur niekuomet nepasieksime išėivijoje, net ir Marquette Parke, nes grynoji lituanistika randama tikrai tėvynėje. Tikrai tenai lietuviška kultūra nėra svetimoje aplinkoje, tikrai Lietuvoje natūralu kalbėti, dainuoti, galvoti lietuviškai.

Vis dėlto lankymasis Lietuvoj, ar tai būtų šešiom savaitėm, dalyvauti Vilniaus kursuose, ar penkiom dienom su ekskursija, gali pagimdyti vieną gan rimtą problemą, nieko bendro neturinčią su "smegenų perplovimu". Tą problemą galime pavaizduoti vienu nutykiu iš Trečiojo pasaulio lietuvių jaunimo kongreso. Po kongreso išgarsėjo jaunų atstovų rodomas nepaprastas dėmesys politinei veiklai. Tačiau atstovų entuziazmas to kongreso politinei programai nebuvo vienodas. Kai atėjo laikas rinkti naują PLJS valdybą atsirado sąstatas iš Kanados (pabrėžtina, nei vienas iš dabartinės PLJS valdybos narių jam nepriklausė) kurio nariai viešai pareiškė, jog jie sutiktų užimti jaunimo sąjungos vadovaujamas pozicijas tikrai su

sąlyga, kad jie nevykdys politinių rezoliucijų. Kodėl jie buvo nusistatę prieš politines rezoliucijas? Todėl, kad jie ruošėsi važiuoti Lietuvon ir nenorėjo sau 'reikalą gadinti' politiniu aktyvizmu. Pridurta, kad daugumas kongreso atstovų, o ypač Amerikos ir Vokietijos, užsiuto ant tų kanadiečių, kurie dėl asmeniškų, kiti sakyti savanaudiškų, sumetimų buvo pasiruošę palaidoti vieną iš jaunimo kongreso pagrindinių tikslų. Tas sąstatas nerado jokios rimtos paramos atstovų tarpe.

Iš Trečiojo jaunimo kongreso incidento matome, kad lankymasis Lietuvoje gali turėti neigiamos įtakos į politinę veiklą išėivijoje. Vieni, kaip tie kanadiečiai, vengia politinio aktyvizmo, nes jie bijo, kad tai jiems pakenks gauti vizas. Kiti bijo pakenkti giminėms Lietuvoje, kuriuos sutiko pirmą sykį viesėdami tėvynėje. Lengviau smerkti tuos pirmuosius, kurie grynai dėl savo malonumo vyksta Lietuvon, o grįžę jau ignoruoja tautos kančias po okupanto padu. Bet ką galima pasakyti prieš jaunuolius, kurie jaučia neturį teisės savo veiksmais išėivijoje pavojun statyti tetą Zosę ir dėdę Joną, su kuriais pernai praleido penkias dienas Vilniuje? Nesvarbu, ar faktinai betkokie jų veiksmai išėivijoje tikrai pastatytų tetą ir dėdę pavojun, ar tai būtų giminių bereikalingas baiminimasis. Jeigu tik tie iš Lietuvos grįžę jaunuoliai susidaro įspūdį, kad jų politinis aktyvizmas gali turėti neigiamos įtakos į jų giminių gerbūvj, jie atsisako plakatus nešioti bei laiškus rašyti.

Nors lankymasis Lietuvoje gali pakenkti išėivijos politinei veiklai, atitraukdamas iš jos tam tikrą skaičių žmonių, iš kitos pusės žiūrint, gali ir padidėti. Šių eilučių autoriui, teturinčiam 18 metų, penkios dienos Vilniuje 1972 metais buvo asmenišką politinis ir kultūrinis renesansas. Tokių atvejų daug, tikrai daug, buvo ir bus.

Galų gale sunku pasakyti, kaip neigiamai ir teigiamai Lietuvos lankymo faktoriai išsibalansuoja išėivijos politinės veiklos svarstyklėse. Aišku tik tiek, kad išėivijos antikomunistinio skaitumo prižiūrėtojai šauna visai ne į tą taikinį, kai jie puola Vilniaus kursus. Tai nėra nei smegenų perplovimo, nei tariamų komunizmo nuodingų vaisių, nei jaunimo naivumo klausimas. Reikalas sudėtingesnis. Yra, paradoksiškai, **meilė**. Meilė Lietuvos kultūrai, meilė savo giminėms. Tai ji kartais gali pakenkti Lietuvos laisvinimo veiklai išėivijoje. Štai diena, kuri turėtų būti gvildenama tiek jaunimo, tiek vyresniųjų, mūsų spaudoje ir diskusiniuose rateliuose.

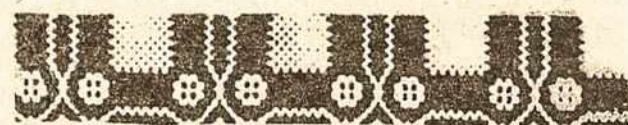
— Šio 'Kovos' numerio kalbą taisė Alfonsas Nakas.

— "Kovos" redaktorius yra PLJS politinis koordinatorius Viktoras Nakas. Turint klausimų, pageidavimų, kritikos, prašome į jį kreiptis sekančiu adresu: 2608 N. 18th St., Arlington, VA 22201 USA.

'Kova' yra Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos leidinys.

PLB valdybos ir PL Jaunimo Sąjungos valdybos nariai aptaria būsimo jaunimo kongreso reikalus Dainavos stovyklavietėje prie Detroito š.m. spalio 7-8 dienomis.

JONUŠO PREMIJA BRAZILIJOS LIETUVIUI

Muziko B. Jonušo našlės Emilijos skiriamąją 1.000 dolerių premiją pagilinti lietuviškoms studijoms gavo Brazilijos lietuvis Robertas Jonas Saldžius, studijuojąs inžineriją: aktyvus visuomenininkas (skautas, ateitininkas), gražiai kalbąs ir rašąs lietuviškai.

Premija skiriama dar tik pirmą kartą. Ji bus kasmetinė. Škart prašymus buvo padavę penki kandidatai.

SKAUTŲ SUKAKTIES MINĖJIMAS

Lapkričio 11 Šv. Kazimiero p-jos salėje įvyko Brazilijos lietuvių skautų 45-mečio minėjimas. Oras, deja, nebuvo palankus — visą dieną lijo —, betgi prisirinko beveik pilnutėlė salė žmonių ir šventė praėjo puikioj nuotaikoj. Skautai čia ne taip dažnai pasirodo, todėl publika netikėjo, kad jie taip gerai pasiruošę ir gali vieni atlikti puikią programą — su muzika ir dainom. Visa programa buvo atlikta lietuviškai. (Reikėtų tokiom progom, kad nors vienas kitas numeris būtų ir portugališkai, nes visuomet yra pakviestų ir vietinių svečių).

Šventėj dalyvavo ir p. Luiza Elena de Barros, Adhemar de Barros Filho žmona, su palyda. Ji buvo apdovanota reikšmingom dovanom: p. Bacevičienė jai įteikė gražų šv. Kazimiero paveikslą, o p. Čiuvinskienė — Aušros Vartų Marijos paveikslą ir knygą apie Lietuvą. Poniai itin patiko Aušros Vartų Dievo Motinos paveikslas, kadangi Lietuvos Globėja, o šv. Kazimieras, kadangi, nors buvo karalaitis, paliko karaliaus sostą ir atsidavė ypatingai Dievo tarnybai. Dabar abu paveikslai, gražiai įrėminti, intronizuoti vieną: kilmingiausių De Barros rūmų salėj. Mums didelis džiaugsmas, kad ir svečimieji, ir tokie įtakingi žmonės, taip vertina mūsų tautos relikvijas.

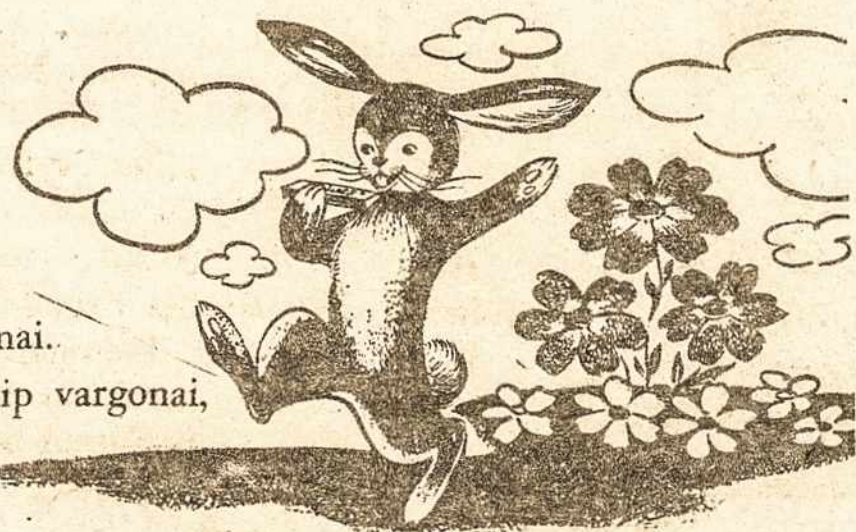
Po programos sekė vaišės; ir šventė užtruko ilgokai, nes nuotaikai visų buvo gera ir linksmą — su muzika ir dainom.

Didelė visų padėka p. Eugenijai Bacevičienei už jos dideles pastangas skautų auklėjime, o taip pat ir visiems skautams, padėjusiems taip gražiai šią sukaktį paminėti. **BUDEK!**

Kpt. J. Čiuvinskas

KIŠKIS

Kiškelį pilkas,
tavo kojos ilgos,
ausys stačios,
akys plačios,
dantys kaip vargonai.
Dantys, dantys kaip vargonai,
ūšai neraityti.

MINĖJIMO PROGRAMA

Salėj, pryšakyje, stovėjo meniškąs lietuviškąs kryžius, o užpakaly — skautiška palapinė, prie kurios suvenyrų-prisiminimų stalas; vidury degė (dirbtinis) laužas, o sienas puošė istorinės fotografijos, plakatai, skelbimai, užrašai.

Pradedant Robertas Saldys perėmė komandą ir visiems sustojus skiltimis, skiltininkai davė raportą. Buvo sugiedotas Palangos Vietininkijos himnas, pagerbtas mažuoju saliučiu.

Po to keturi skautai: Paulius Jurgilas, Jonas Butkus, Marcelus Černiauskas ir Douglas Saldys paskaitė: Dievui — Tau tėvyne — ir žmonijai.

Beatriz Bacevičiūtė pristatė paukštytes "Peteliškes" ir vilkiukus "Baravykus", kurie paruošti Karolinos Rubliauskaitės ir Sandros Saldytės padainavo 3 dainas: Vai kelkitės vaikeliai — Suk, suk rate-lj ir Linksmumas eina per girias. Po to jie pašoko: suktinį noriu miego ir Kalvelj.

Peteliškės: Nadia Trinkūnas Dzigan

Eglė Šaltenis
Klarise Bacevičius
Solange Trinkūnas Dzigan
Silvana Jurčiukonis
Andrea Lipsky
Rosana Tumas

Baravykai: Alberto Dilys

Valter Belapetravičius
Marcelo Belapetravičius Alvarez
Marcelo Jurgilas
Paulo Banevičius
Vitis Šaltenis
Jonas Šaltenis
Alexandre Indriūnas
Claudio Indriūnas

Po to Douglas Saldys ir Rosana Jurčiukonytė paskaitė: Su skautybe mes siejame dainas.

Flavijus Bacevičius pristatė skaučių chorelį kuris padainavo Surtartinę — skaučių žygiavimo dainą ir pirmą kartą iš skautų eilių 2 mūsų dideli solista, pirmas Robertas Saldys, kuris taip pat ir dirigavo mergaičių chorui, padainavo jų sukomponuotą, dainą apie Joną ir molio uzboną, ir antras solistas, Klaudijus Butkus, taip pat mergaičių palydimas. Gitarom pritarė Beatriz Bacevičiūtė ir Rosana Jurčiukonytė.

Paskutinė daina — Dar ne jok, dar sustok — buvo insenuota. Vaidino: Sandra Saldytė, Ieros Aradzenka, Paulius Jurgilas, Augustas Zaluba ir Leo Medvedevas.

Beatriz Bacevičiūtė pravedė bendras dainas su publika, akordeonu grojo Robertas Saldys.

Bingo pravedė p. Vytautas Tumas su žmona.

Baigiant visi sustojo ir susiėmė rankomis, Flavijui Bacevičiui sakant eilėrašį: Sujunkim rankas, mūsų širdis.

Skiltys: **LOKIAI**

Flavijus Bacevičius (skiltininkas)
Marcelo Černiauskas
Leo Medvedevas

Arturas Pavilionis
Douglas Saldys
Augusto Zaluba

ERELIAI

Ieros Aradzenka (skiltininkas)
Jonas Butkus
Albertas Greičius
Antanas Belapetravičius Alvarez
Carlos Pakalnis

GEGUTĖS

Beatriz Bacevičius (skiltininkė)
Ana Maria Misevičius
Lidia Didžiulis Nestorenko
Sandra Saldys
Nilza Guzikauskas

PELĖDOS

Estela Belapetravičius (skiltininkė)
Fátima Jurčiukonis
Elizabeth Jurčiukonis
Marcia Pavilionis

VOVERYTĖS

Rosana Jurčiukonis (skiltininkė)
Regina Spuras
Edna Karavičius
Sandra Greičius
Solange Banevičius
Cristina Zaluba

SKAUTAI VYČIAI

Paulius Jurgilas (vadas)
Robertas Saldys
Eduardas Greičius
Klaudijus Butkus

VIRTUVĖJ: Eugenija Greičienė
Adelia Spuras de Souza
Helena Karavičienė
Ana Guzikauskienė
Josefina Šaltėnienė

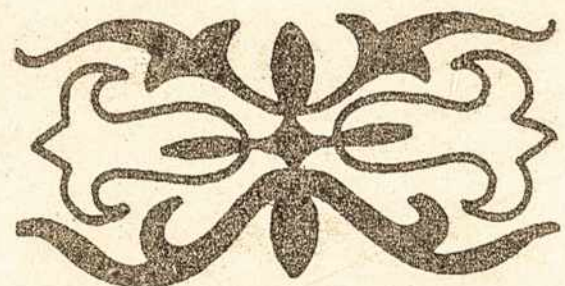
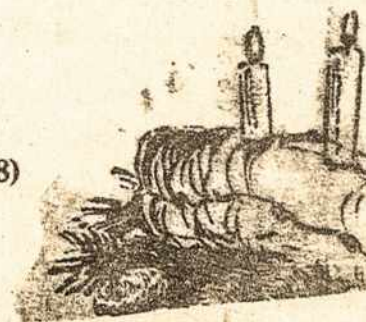

Visą programą parašė ir paruošė: Eugenija Bacevičienė.

Buvo iškabintos visų stovyklų, kuriose dalyvavo skautai, vėliavos ir fotografijos.

STOVYKLOS: Lapė (sausis 1974)

Žalia Girelė (liepos 1974)
Baltoji Meška (liepos 1975)
Mūsų Rūtelė (sausio 1976)
Snieguolis (liepos 1976)
Bitutė (sausio 1977)
Žalgirio (liepos 1977)
Švyturio (sausio 1978)
Džigūno (Urugvajų - sausio 1978)
Geležinis Vilkas (liepos 1978)

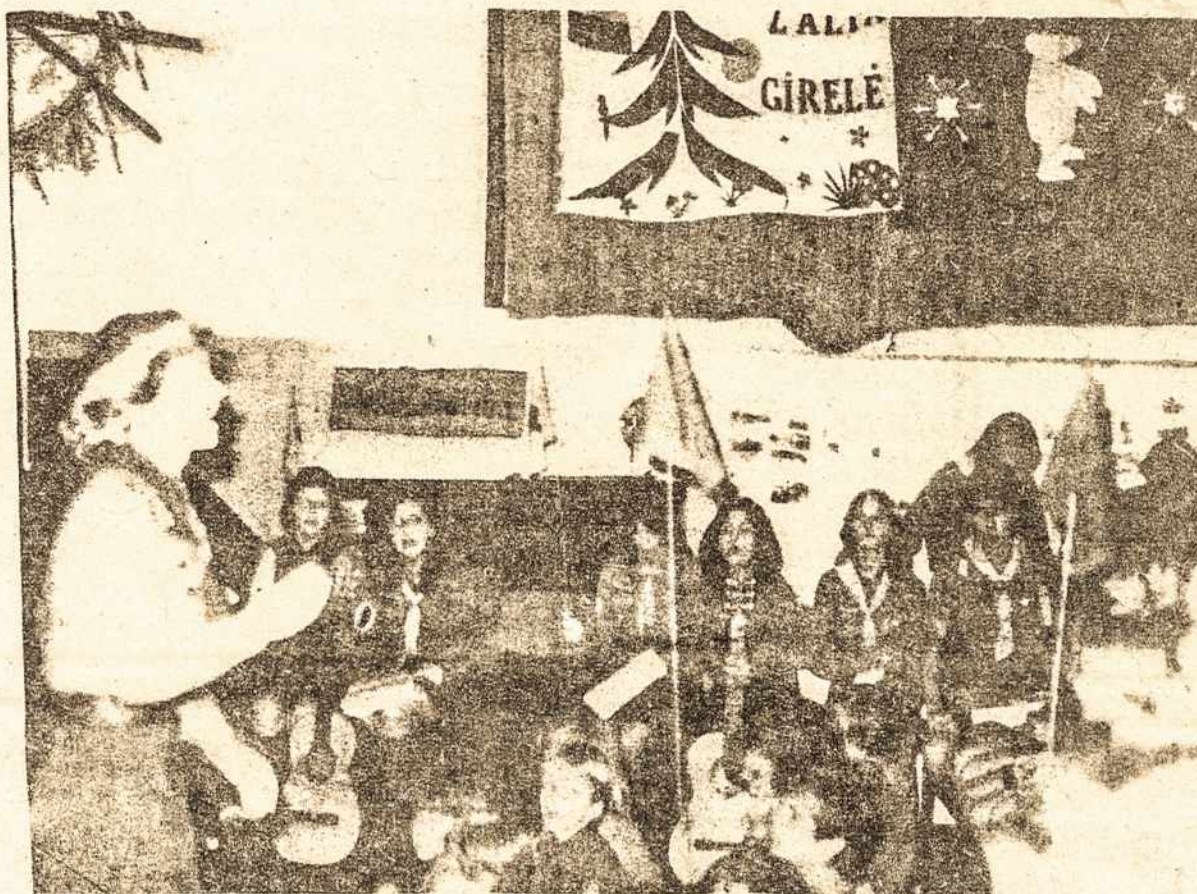
PREMIJA JAUNIMUI

Dr. Leono ir Irenos Kriaučeliūnų šeima savo mirusiam sūnui ir broliui prisiminti skiria kasmetinę **EUGENIJ AUS KRIAUČELIŪNO PREMIJĄ**.

Premijai skirti sąlygos yra tokios:

1. Eugenijaus Kriaučeliūno 1.000 dolerių premija skiriama lietuviui jaunuoliui, geriausiai pasireiškusiam raštais (lietuvių, anglų ar kita kalba), veikla, organizaciniu veiklumu, ar jaunimo vienetui (sambūriui, tautinių šokių grupei, jaunimo chorui, sporto būreliui), geriausiai reprezentavusiam lietuvius ir Lietuvą vienerių metų bėgyje.
2. Premijai gauti asmenis ar vienetus raštu pasiūlo jaunimo organizacijų vadovybės, jaunimo grupės, vyresniųjų organizacijos ar paskiri asmenys iki kiekvienerių metų gruodžio 31 d. (pašto antspaudas);
3. Premijuotino asmens ar jaunimo vieneto tinkamumui įvertinti sudaroma Jury komisija, kurion po vieną atstovą skiria Pasaulio Lietuvių Bendruomenės jaunimo reikalams vadovas, Pasaulio Lietuvių Jaunimo sąjungos valdyba ir JAV Lietuvių Jaunimo sąjunga, o du atstovus paskiria Kriaučeliūnų šeima;
4. Jury komisija, aptarusi asmens ar vieneto tinkamumą premijai, ją skiria balsų dauguma iki sekančių metų vasario 15 d., ir susitaria su Kriaučeliūnų šeima dėl premijos įteikimo laiko ir pobūdžio;
5. Premijai asmenys ar vienetai siūdomi raštu, nurodant tiksliai premijai tinkamumo motyvus, ir siunčiami:

EUGENIJ AUS KRIAUČELIŪNO PREMIJOS KOMISIJAI
12500 Pawnee Road, Palos Park, ILLINOIS, 60464, E.U.A.

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIŲ SPAUDOS DIENA

Lapkričio 19 São Paulo lietuviai, minėdami savaitraščio MŪSŲ LIETUVA gyvavimo 30-metį, atšventė Brazilijos lietuvių spaudos dieną.

Šventė, po nemažos propagandos, buvo pradėta Mišiomis, kurias laikė ML pagrindinis steigėjas ir ilgametis jos redaktorius, prel. Pijus Ragažinskas, kartu su dabartiniu jos redaktorium, kun. Pr. Gavėnu. B a ž n y č i a buvo pilnutėlė tautiečių, atvykusių net ir iš tolimų apylinkių. B L K B-nės choras pravedė liturgines giesmes. Po Evangelijos atsakomąsias ML redaktorius, P. Vyt. Bacevičius, priminė lietuviško laikraščio svarbą kolonijos gyvenime ir reikalą jį paremti, o kun. Gavėnas išskėlė lietuvių kalbos įvertinimą pasaulinio masto mokslininkų išsireiškimuose. Abi šios prakalbos pridėtos atskirai.

Per aukojimą, kartu su liturginiais aukos elementais, mergaitė ir berniukas, vaizduodami senus lietuviškos spaudos platintojus, atnešė ir pristatė paskutinį ML numerį, kaip simbolį ilgamečio tautiečių darbo ir aukos savo spaudai išlaikyti.

Pietums svečiai užėmė visas tris Jaunimo Namų salas – virš 300 svečių. Grojo lietuviška muzika, vietiniai Palangos tunto skautai pavaišino svečius savo skautiškom dainom; vyko maža loterija ir įvairi laisva programa.

Gerai nusiteikusius svečius dar užėmė klebonas kun. J. Šeškevičius, kviesdamas paremti savo laikraštį. Ir surado apie 50 "Garbės leidėjų", įsipareigojančių prisidėti prie vieno ML numerio išleidimo 1.000 kruzeirų.

Spaudos diena praėjo pakilioj nuotaikoj ir paliko malonius įspūdžius.

O pats savaitraštis išėjo specialiu numeriu – su beveik dvigubu puslapių skaičiumi, ant geresnio popierio ir suburdamas daug senų ir naujų bendradarbių.

ML GARBĖS LEIDĖJAI

Čia sąrašas būsimųjų ML GARBĖS LEIDĖJŲ, kaip buvo nugirsta ir užrašyta per Spaudos balių. Bus aišku, netikslumų, ir gal vienas kitas liko neįrašytas ar užrašytas kitaip, negu turėtų būti. Dar kiti pažadėjo įsirašyti vėliau. Čia prašoma patikslinti, kas reikalinga, ir pranešti dieną ar progą, kada kas nori ML išleisti, kad būtų galima sudaryti tam tikrą leidėjų KALENDORIŲ. Iš anksto dėkoja

ML redakcija ir administracija

AMBROZEVIČIUS Kazys ir Albina
 BALTADUONIENĖ Apolonija
 BANYS Vincas ir Ponia
 BARANAUSKAS Vitas ir VALAVIČIUS Aleksandras
 BAUŽIENĖ Anelė
 BRATKAUSKAS Jonas ir Vera
 BUMBLYS Aleksandras
 BUMBLIENĖ Marytė
 ČIUVINSKAS Juozas ir Marija
 DIMŠIENĖ Veronika (2)
 DUTKUS Antanas ir Ponia
 GALVÃO José ir Julija
 GARŠKA Jurgis ir Ponia
 GAVĖNAS Juozas
 GIRDAUSKAS Feliksas
 GODLIAUSKIENĖ Adelė (vasario mėn).
 GORSKIS Jonas
 GRUNAUER Walter ir Danutė
 JODELIS Jonas ir Marija
 JAKIŪNAS Sergio ir Marija
 JAKUBAUSKAS Feliksas, kun.
 JOTEIKAITE Angelė
 JURGUTIS Vladas ir Stasė
 KUČINSKAS Antanas ir Aldona
 MAKAREVIČIENĖ Magdė ir SERBENTAITĖ Ona
 MAZURKEVIČIUS Vincas ir Marija

MENDO Renato ir Aldona
 PAVILONIENE Elena
 PIPIRAS Povilas ir Ona (1978.XII.10)
 PUPELIS Alfonsas ir Elena
 SILICKAITE Danutė
 STASIULIONIS Norbertas ir Monika
 SINKEVIČIUS Petras ir Bronė
 STEPONAITIENĖ Stasė
 ŠEPETAUSKAS Jonas ir Anelė
 ŠERMUKŠNIENĖ Ona
 ŠIMONIS Petras ir Ona
 TATARŪNAS Jonas ir Vera
 TATARŪNAS Viktoras ir Angelina
 UMARAS Edvardas
 VALAVIČIUS Henrikas ir Janina
 VALAVIČIUS Jonas ir Aldona (2)
 VALUTIS Juozas ir Stasė
 ŽARKAUSKAS Petras ir Adelė
 BARANAUSKIENĖ Monika
 SAJUNGA

VEDYBINIO GYVENIMO SUKAKTIS

Praėjusį sekmadienį – 26.XI. – atšventė trisdešimties vedybinio gyvenimo sukaktį JUOZAS ir HENRIKA ALEKNAVIČIAI. Aleknavičiai gyvena Vila Zelinoje ir mielai prisideda prie lietuviškų darbų. Visa Aleknavičių šeima kalba lietuviškai.

Paskutiniu metu Aleknavičius daug prisideda savo darbu prie Lituaniškos įrengimo.

Lapkričio 26 dieną 30-tą vedybinio gyvenimo sukaktį atšventė JONAS ir VERA TATARŪNAI. Tatarūnai yra veiklūs ir gyvi mūsų kolonijos nariai. Jonas Tatarūnas buvo III Jaunimo kongreso židininkas. Kaip žinoma, kongreso likutis davė iniciatyvą Sodybos įsigijimui. Jonas Tatarūnas yra vienas iš pačių labiausiai atsidavusių LITUANIKOS kūrėjų.

JUBILIATAMS LINKIME GAUSIOS VIEŠPATIES PALAIMOS IR DAUG SAULĖTŲ DIENŲ.

L.K. ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖ

PADĖKA ŠEIMININKĖMS

Šių metų Spaudos Balius – jubiliejinis: "Mūsų Lietuvai" sukako 30 metų. Kviesta daug žmonių, o ir susirinko apie tris šimtus. Visi valgė, gėrė ir liko, rodo, patenkinti. O kam už tai labiausiai reikalinga padėkoti? Nagi darbščioms ir pasiaukojusioms šeimnininkėms, kurių šį kartą buvo ir iš arti ir iš toli. Pagrindiniai viską supirko, paruošė ir atvežė valgius (12 patiekalų.) V. Anastácio, Lapos ir net Pque. São Domingos, Osasco bei V. Guilherme šeimnininkės. Štai jų vardai:

Stasė Laurinavičienė, šeimninikių šefė, kuri daug ruošė, bet, dienai atėjus, susirgo ir negalėjo atvažiuoti.

Ksavera Putvinskienė
 Marcelė Adulienė,
 Adelė Žarkauskienė,
 Stasė Valutienė,
 Genė Žarkauskaitė,
 Ona Štreitienė ir duktė
 Liliana Šteitytė,
 Izabelė Aglinskienė,
 Ona Patinskienė,
 Marija Jakiūnienė ir
 Jadzė Lukavičienė.

Reikalinga drūtai padėkoti ir šeimnininkėms iš arti: V. Zelinos Moterų Draugijos pirmininkei Onai Masienei, jos seseriai Teklei Kizeliauskienei, Angelikai Trubienei su dukrele Estela, kurios išgelbėjo keletą keblių situacijų.

Prisidėjo į talką šeimnininkėms net keli vyrai, kaip antai V. Anastácio Būrelio šefas Petras Žarkauskas, ML išnešiotojas Algis Savickas ir Robertas Streitaitis, kuris pralenkė net šeimnininkes savo darbštumu.

Visoms ir visiems didelis ačiū.

ML Redakcija ir Administracija

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIAI SVEIKINO ADHEMAR DE BARROS FILHO

Baltijos Tautų Komiteto pirmininkas, kpt. J. Čiuvinškas, ir Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Tarybos p-kas, adv. Alg. Sliesoraitis, lapkričio 11 d. buvo priimti specialioj audiencijoj Adhemar de Barros Filho namuose, kur jį pasveikino su laimėjimu rinkimuose, nei ARENOS išrinktas pirmoj vietoj į Federalinį Parlamentą Adhemar de Barros širdingai padėkojo už sveikinimus ir už paramą rinkimuose, kadangi daug lietuvių už jį balsavo. Adhemar de Barros bus ne tik federalinis atstovas, bet užims ir kitas augštas valstybines pareigas.

Jis pareiškė, kad jau laikas ir lietuviams turėti savo atstovą parlamente; ir jei adv. Alg. Sliesoraitis sutiktų, jis visokeriopai remtų jo kandidatūrą.

Toks pažadas yra labai reikšmingas. Belieka pasinaudoti – ir ateinančiuose rinkimuose statyti savo kandidatą (japonai, pavyzdžiui, turi net kelis savo atstovus). Balsuojančių lietuvių kilmės žmonių yra užtektinai, kad išrinkti vieną savo atstovą į parlamentą nesudarytų jokios problemos.

Kpt. J. Čiuvinškas

SKAUTAI PRISIDĖJO

Per Spaudos Balių Lietuviškėji "Palangos". Vietininkijos skautai labai simpatiška pasireiškė: mergaitės sutiko prisegti šventės ženklukus žmonėms įeinant į bažnyčią ir į salę, o taip pat patarnauti prie stalų. Gražiai uniformuoti skautai ir skautės sudainavo keletą lietuviškų dainų, palydint okordeonu Robertui Saldžiui ir paliko visiems gražų įspūdį.

ML dėkoja jiems už paslaugumą nežiūrint spiriančių egzaminų bei mokslo įsipareigojimų, o skautininkei, p. Eugenijai Bacevičienei, už prielankumą ir pasiaukojimą.

IMIGRACIJOS PIETŪS

Lapkričio 26 Sąjunga-Aliança Lituano Brasileira turėjo pietus Sąjungos salėje 1928 metų IMIGRACIJOS 50-MEČIUI PAMINĖTI. Pietūs buvo ištaigingi gausiais patiekalais ir nemažiau gausia ir garsia muzika. Tik dalyvių nebuvo daug. Mat, dalį jų paviliojo, sako, kiti parengimai, įvykę tą pačią dieną.

Dar vis apgailestaujama stoka bendro parengimų kalendoriaus.

Plačiau apie IMIGRACIJOS PIETUS laukiama iš Sąjungos korespondento.

EISMO NELAIMĖ

Sąjungos suŕuoštuose "Imigracijos pietuose" neįvyko anksčiau numatyta platesnė programa, kadangi juose negalėjo dalyvauti Sąjungos pirmininkas, p. JONAS ANTANAITIS. Jam atsitiko nelaimė – buvo sužeistas. Miesto centre bandė pereiti iš vienos į antrą gatvės pusę. Bet nesuskubus pereiti, vienas automobilis smarkiai jį trenkė, nublokšdamas ant kito automobilio. Buvo smarkiai sužeistas ir nuvežtas į ligoninę be sąmonės. Tačiau didelių vidinių sužeidimų gydytojai nerado – ir dabar jis gydomi namie.

Linkime Sąjungos pirmininkui greit ir gražiai pasveikti.

"ASSEMBLÉIA ESTADUAL"

Padėkos diena

Kapit. J. Čiuvinškas atstovavo Pabaltijos Tautoms minėjime "Assembléia Estadual" Lapkričio 23 d., kuriame Deputata Dulce Salles Cunha Braga pasakė jaudinančią kalbą Padėkos dienos, proga, dėkojant Dievui už suteiktas malones visiems metų bėgyje. Ir pranešė, kad ji baigianti savo kadenciją parlamente ir dėl sveikatos pasitrauks galutinai nuo politikos į civilinį gyvenimą. Dar kartą dėkodama visiems, kurie už ją nuolat atiduodavo savo balsus rinkimų metu, užbaigė prašydama visus, sustojus, sukalbėti kartu "Téve Mūsų". Po to choras sugiedojo Taikos himną. Minėjimas baigėsi 23 valandą nakties.

KALĖDINES

KORTELES SU LIETUVIŠKU IRAŠU GALIMA PIRKTI
URMU – Šv. KAZIMIERO PARAPIJOJ
PASKIRAI – Šv. JUOZAPO PARAPIJOJ
SPAUDOS KIUSKUOSE: V. ZELINOJ
prie PAŠTO

KALĖDINĖ KASETE

Lietuvių kalbos korespondencinis kursas kultūriniu priedu išleido kalėdinių giesmių (tradicinių ir naujų) juostelę ŠVENTA NAKTIS (C-07) kasetę. Palydi knygutė su giesmių žodžiais.

Tai ypač vertinga juostelė lietuviškai – kalėdinei nuotakai palaikyti ir graži dovana visiems.

Gaunama V. Zelinos ir Šv. Kazimiero parapijų klebonijose.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING

médica

**HOMENS – SENHORAS
CRIANÇAS**

nuo 8 iki 12 val.:

Av. Eulina, 99 – V. Sta.
Maria (skersgatvis ties nr.
2214, Av. Deputado Emílio
Carlos – B. do Limão)

nuo 14 iki 18 val.:

Rua Quartim Barbosa, 6
(paskutinė stotis oqibus
Vila Santista - Bairro do
Limão).

Tel. 265.7590

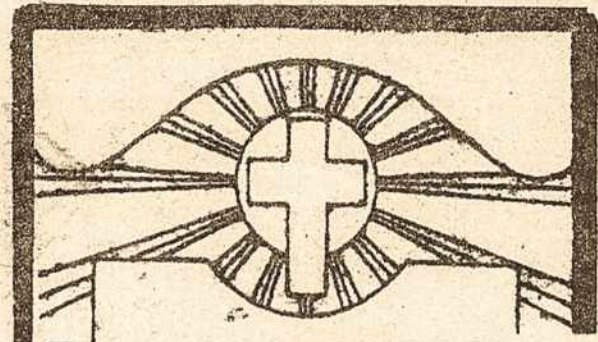
NAUJAS DAKTARAS

Gruodžio (dezembro) 9 dieną MAURAS MIELIAUSKAS baigs medicinos fakultetą Passo Fundo, Rio Grande do Sul, universitete. Gimtinėj, Barão de Cotegipe, tėvai sūnui daktarui iškels didelę šventę:

– gruodžio 9 d., 9 val.: formatūros Mišios Passo Funde;

– gruodžio 10: 10 val. Mišios Barão de Cotegipe bažnyčioj; paskui PIETŪS-IŠKILMĖS rezidencijoj, Barão de Cotegipe, rua José Bonifácio, 15, telef. 36.

Geriausi sveikinimai ir linkėjimai naujam daktarui – Dr. MAURUI MIELIAUSKUI, jo Tėveliams ir visiems Kotegipiečiams bei bičiuliams.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Lapkričio 21 Vila Beloje mirė Konstancija Nadoiskyté Čizinauskienė Šinkūnienė. Velionė buvo gimusi 1898 metais, Ežerėnų parapijoje. Nuliūdime liko ligonis vyras Kazimieras Šinkūnas ir duktė Dulce Čizinauskaitė. Palaidota Vila Alpinos kapuose.

7-tos dienos šv. Mišios buvo Vila Zelinoje lapkričio 27 dieną 19 val. 30 min.

Lapkričio 15 d. Moocoj mirė PRANAS PETRIKAS po sunkios ligos. Velionis buvo gimęs Kaune, Brazilijon atvyko 1933 m. Palaidotas Quarta Parada kapuose.

7-os dienos mišios buvo lapkričio 21 d. Šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

Lapkričio 19 d. Cidade Mãe do Céu, aprūpinta sakramentais mirė a.a. LEONORA VARNAUSKIE-NĖ.

Velionė buvo gimusi prieš 85 metus Latvijoje. Brazilijon atvyko 1929 m.

Liudinčius paliko Vandą, Reginę Antonio ir Joną su šeimom, anūkus ir proanūkus.

Palaidota Quarta Parada kapuose.

Lapkričio 26 Quinta das Paineiras mirė a.a. BRONĖ JONIKIENĖ (Zagorskyté), sulaukusi 80 metų. Kilusi iš Cekiškės parapijos, į Braziliją atvyko 1929 metais. Kol sveikata leido, Bronė buvo uoli V. Zelinos bažnyčios lankytoja. Prieš keletą savičių mirė jos vyras

CURSO DO IDIOMA LITUANO POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP.

Mielas skaitytojau,
ar jau užsimokėjai
ML prenumeratą?

MŪSŲ ŽINIOS

VEDYBŲ JUBILIEJUS

Šį ML numerį išleidžia du kauniečiai, Jonas ir Apolonija Valiukevičiūtė **BALTADUONIAI**, savo 40 metų sukaktuvių proga.

Baltaduonių, 1927 metais, atvyko Brazilijon keturi: tėvelis, mamytė, sūnus Jonas ir duktė Genė. B. eliko tik vienas Jonas.

Valiukevičių šeimos, 1926 m., atkeliavo viso labo 10 asmenų, o po mėnesio gimė dar vienas, būsimas garsusis veikėjas ir kunigas, Mečys Valiukevičius, ilgai klebonavęs Niteroy, o dabar Barretos mieste.

Jubiliatai turi du vaikus: Valdemarą dviejų plastikos fabriky savininką, ir Dorą. ištekėjusią už kapitono, su visa eile simpatišky anūky.

Tiek Jonas, ilgametis Šv. Juozapo Vyrų Brolijos narys, tiek Apolonija, kuria dažniausiai vadina "Polija", negaili nei darbo nei pavargo, kuomet reikalinga prisidėti prie lietuviško ar bažnytinio veikimo.

Jiems dėkinga "Mūsų Lietuva" ir abidvi lietuviškosios parapijos.

LITUANIKA

Į sodybą buvo nuvykę Kazimieras Rimkevičius ir Jonas Baltaduonis ir visą dieną pašventė medžių sodinimui, pasodindami daugiau negu 300 pušelių.

Feriado savaitėje sodyboje dirbo prie šviesos įrengimo svečių name Juozas Aleknavičius, Pranas Šukys, Luiz Antanas Aleknavičius ir jo mokyklos draugas Eduardas.

Visi jie stovykloje išbuvo keletą dienų ir atliko didelę dalį instalacijos darbų.

Taip pat keletą dienų sodyboje dirbo p. Jonas Jodelis ir Juozas Petrokas. Jie nudažė sklypus ženklinančius cementinius stulpelius ir užrašė numerius. Kartu su jais sodyboje tris dienas dirbo Dédé Juozas.

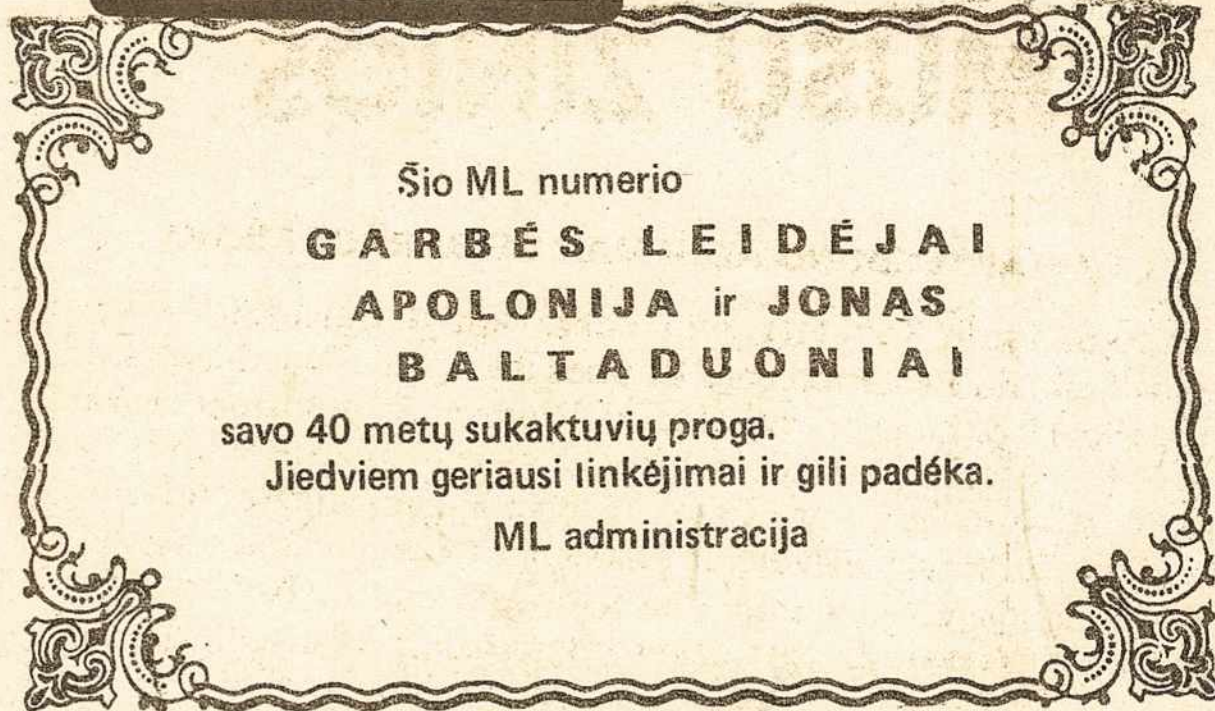
Svečių namas uždengtas, lubos išstinkuotos. Dabar vyksta dažymo, vandentiekio ir grindimo darbai. Laike kelių savaičių namas bus baigtas naudojimui.

Artezianinis šulinys jau baigtas kasti. Dabartiniu metu daromi vandentiekio darbai nuvesti vandeniui į visus sklypus ir pastatus.

STUDENTŲ ATEITININKŲ SUSIRINKIMAS

Įvyko lapkričio mėnesio 12 dieną. Dalyvavo 8 studentai. Į susirinkimą buvo atvykę Osvaldas ir Elizabete Galinskai iš Jundiai. Buvo diskutuojama apie reikalą mąstyti, kad išugdymtum savo asmenybę. Da lyviai pasidalino 33 Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos numerį, kad išverstų į portugalų kalbą. Sekantis studentų ateitininkų susirinkimas bus gruodžio 3 dieną 19 val. V. Zelinės klebonijoje. Susirinkimo tema: Žmogiško gyvenimo prasmė.

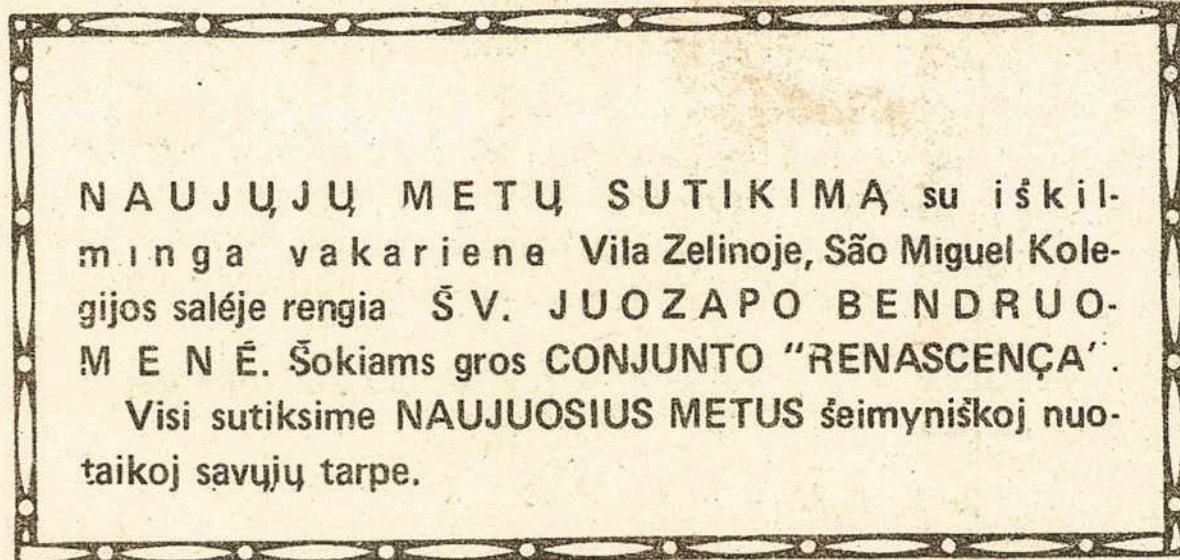
Pijus ir Lucija Butrimavičiai lapkričio 12 dieną šeimos narių tarpe atšventė vedybų antrąsias metines. Šventėje taip pat dalyvavo jų sūnus Paulius.

Šio ML numerio
GARBĖS LEIDĖJAI
APOLONIJA ir JONAS
BALTADUONIAI

savo 40 metų sukaktuvių proga.
Jiedviem geriausi linkėjimai ir gili padėka.

ML administracija

NAUJUŲ METŲ SUTIKIMĄ su iškilminga vakariene Vila Zelinoje, São Miguel Kolegijos salėje rengia **ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖ**. Šokiams gros **CONJUNTO "RENASCENÇA"**.
Visi sutiksime **NAUJUOSIUS METUS** šeimyniškoj nuotaikoj savųjų tarpe.

Antanas ir Nijolė (Vinkšnaitytė) Žarkauskai švenčia vedybinio gyvenimo 10 metų sukaktį. Ta proga jie užprašė padėkos mišias. Mišios buvo 25 lapkričio 19 val. 30 min. Vila Zelinės bažnyčioje.

PAMESTI DOKUMENTAI

ML administracijoje dar guli pamesti ir rasti dokumentai:

– **CEDULA DE IDENTIDADE:**
BALIS VASILIAUSKAS, Vlado Vasiliauskas e Barbaros Vasiliauskas, nascido aos 7 de Dezembro de 1913 em Lituania, Nat. em 26/4/1961.

– **CARTEIRA DE IDENTIDADE PARA ESTRANGEIRO, PERMANENTE:**

MONIKA LEUREZIS, de Ciprijonas Cibukka e Teodora Macijanskaitė, nasc. Lituania – Trakai, 20.09.1909. Naturaliz. 30.04.1927

Dokumentų savininkai prašomi juos pasiimti ML administracijoje, rua Juatindiba, 28, Pque. da Mooca.

ŽINIOS IS LIETUVOS (Iš laiško)

"Mano sesuo Onutė buvo pradžios mokyklos mokytoja. Taip pat dirbo vaikų katekizacijoje. Jai buvo griežtai uždrausta aiškinti vaikams tikėjimą. O ji nepaklausė, Uždarė ją į psichiatrinę ligoninę. Po kiek laiko išleido. Paskui kelis kartus šaukė į saugumą. Ir vieną dieną ji dingo be žinios. Jau keturi metai praėjo nuo jos dingimo. O jokio pėdsako nėra, kur ji dingo. Ir toks atsitikimas ne vienintelis.

MISIOS

Lapkričio 29 d., trečiadienį, 7,30 val. vakaro N. S. de Lourdes bažnyčioje bus laikomos 30-tos dienos Mišios už **A. A. JONĄ** ir **ELZBIETĄ BURBUS**. Kaimynai, pažįstami, bičiuliai maloniai kviečiami dalyvauti.

KALĖDŲ ir **N. METŲ** proga sveikinimus galima siųsti ir per ML. Tik negalima laukti švenčių išvakarių. Paskutinė diena sveikinimų tekstui įteikti yra gruodžio 14.

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislo Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 210 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 1.000 kr.
Paskirto numerio kaina: 5,90 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 100 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekių rašyti: "Stanislo Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini neveliau kaip iki sekmdienio vakaro.